

Η ΠΑΛΙΑ ΑΘΗΝΑ ΕΛΛΑΔΗ
Ραδιοφωνική έκπομπή δια
τὴν 21 Δεκεμβρίου 1969

46ⁿ

τὴν ἐκπαμπὴν παρουσιάζουν ὁ ΚΩΣΤΑΣ ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ καὶ ὁ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ. Τραγουδοῦ ἡ ΚΛΕΙΩ Δ Ε Ν Α Ρ Δ Ο Υ.

- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγο μου, Κυριακὴ ἀπόψε 21 Δεκεμβρίου καὶ σιέφουγ ὅτι τὴν Τετάρτη, μεθαύριο, εἶναι παραμονὴ Χριστουγέννων. Θαντάζομαι ὅτι δέν θά σέ ἴδω στό ἀναμεταξύ, γι' αὐτό πρέπει νά ποῦμε τὰ Καλὰ Χριστούγεννα ἀπό τώρα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ἐχεις δίκαιο Δημήτρη, καλὰ Χριστούγεννα λοιπόν, καλές ἐορτές καλὴ Πρωτοχρονιά...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στάσου Γιάγο καὶ πῆρες φόρα. "Ἔως τὴν Πρωτοχρονιά θά ξαναῖ-
δωθοῦμε. Γιά τὴν ὥρα θ' ἀλληλοευχηθοῦμε μόνο γιά τὰ Χριστούγεν-
να. "Ἄν θέλῃς μέλιστα νά σοῦ πῶ τὰ κάλλαντα...
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ "Ὅχι, ὄχι, γιά τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Εἶσαι τόσο φάλστος πού μπο-
ρεῖ νά τραγουδοῦς τὰ κάλλαντα καὶ νά βγοῦνε τὰ τέσσερα παιδιά
τοῦ Πειραιᾶ...
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Σοῦ πάνω τὴν δήλωσι Γιάγο, ἐπίσημη Χριστουγεννιάτικη δήλωσι
ὅτι δέν θίγομαι μέ ὅ τι δήποτε κι' ἂν πῆς. Συμᾶσαι πού ἔγραφε
ὁ Σουρῆς γιά τόν Παράσχο : Εἰς τόν Παράσχον ὁ καθείς τὰ πάντα
ἐπιτρέπει ; Τό ἴδιο λέω κι' ἐγώ : Εἰς τὴν Γιαννιάδην πάντοτε
τὰ πάντα ἐπιτρέπω.
- ΓΙΑΝΝΙΑΝΗΣ Σ' εὐχαριστῶ πολύ γιά τὴν ἔδεια πού μου δίνεις. Πά δέν πρέπει
να ξεχνᾶς ὅτι καὶ σὺ μέ πειράζεις καμμιά φορά καὶ σοῦ χρωστῶ
αὐτὴν τὴν ρεβάνς... Τό γεγονός εἶναι ὅτι μεθαύριο ἔχομε Χρι-
στούγεννα καὶ δέν θά ἦτανε ἄσκοπο νά θυμηθοῦμε κι' ἐμεῖς καὶ νά
θυμῆσωμε καὶ στοὺς φίλους πού μᾶς ἀποῦνε γιά τὰ Χριστούγεννα

της παλαιάς 'Αθήνας. Θαντάζομαι, ότι θα είχανε μεγάλη διαφορά από τα σύγχρονα χριστούγεννα

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Όχι και πολύ μεγάλη διαφορά. Και τότε ο κόσμος όπως και σήμερα έτρωγε γαλοπούλα παραγεμιστή ή σιέτη γαλοπούλα στον φούρνο με πατάτες, έτρωγε τούς πατροπαράδοτους κουραμπιέδες, τσουρέκια και μελομακάρονα.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ *Με* την βασική διαφορά ότι τότε όλα αυτά τα χριστουγεννιάτικα γλυκίσματα και τρεφιφαρύγγια, τα ζυμώνανε και τα έτοιμάζανε στα σπίτια οι νοικοκυράδες και δεν τα αγοράζανε έτοιμα από τα ζαχαροπλαστεία...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό είναι αλήθεια. Και τις παραμονές των Χριστουγέννων, δυό και τρεις μέρες πριν, μοσχοβολούσανε όλοι οι δρόμοι και όλες οι γειτονιές από το βούτυρο του γάλακτος. Το μόνο καιό ήτανε ότι ανήμερα τα Χριστούγεννα, καμιά αθηναϊκή οίκογένεια δεν ήξερε ποιά ώρα θα φάη για μεσημέρι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Γιατί δεν ήξερε;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Διότι τότε, πενήντα κι' έξηντα χρόνια πριν, δεν υπήρχαν στα σπίτια ηλεκτρικές κουζίνες με φουρνάκια για να ψηθούν οι γαλοπούλες... και όλα τα σπίτια, όλα ανεξαιρέτως έπαιναν από ελάχιστα που είχανε τις περίφημες της εποχής έκείνης γαλλικές κουζίνες με κάρβουνο ή ξύλα στο σπίτι - αυτές είχανε και φούρνους - στέλνανε τα ταψιά τους στον φούρνο της γειτονιάς.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Θαντάζομαι τί θα γινότανε. Έκατοντάδες ταψιών μαζευόντουσαν σε κάθε φούρνο, με αρνάκια, με γαλοπούλες...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά τσουρέκια, με κουλουράκια, με κουραμπιέδες... και όλοι οι χριστουγεννιάτικοι αυτοί πελάτες θέλανε το ταψί του ο καθένας στη μία τό μεσημέρι...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ή που να προλάβη ο φουκαρής ο φούρναρης να ψήση τόσα ταψιά μέσα σε λίγες ώρες... Κατ'ανάγκη λοιπόν οι καθυστερημένοι

παίρνανε τὰ ταφιά τους ἀργότερα καί τρώγανε γιά μεσημέρι, στίς τρεῖς καί τέσσερις καί πέντε τό ἀπόγευμα, βλαστημῶντας τόν φούρναρη

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Φυσικά περιμένανε στά παράθυρα οἱ νοικοκυράδες νά δοῦνε τό δουλικό τους πού εἶχε πάει στόν φούρνο νά πάρη τήν γαλοπούλα στό ταφί. Καί βλέπανε ἕνα γείτονα νά περνᾷ καμαρωτός καμαρωτός μέ τό ταφί του... (Μίμησις γυναικείας φωνῆς) Κι' ἀπό χρόνου κύρ' Παναγιώτη μου... Καί καλοφάγωτη ἡ γαλοπούλα. Ἐμεῖς ἄνομα περιμένομε π' ἀναθεμά τονα...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ " Ἀμ' ἐγώ τήν πῆγα πρῶτ' πρῶτ' κυρία Παρασκευοῦλα, ἀπό τίς ἑπτὰ τό πρῶτ'...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χριστός κι' Ἀπόστολος... ἀπό τίς ἑπτὰ τό πρῶτ' ; Μά πῶς νά ξυπνῶσω τόσο πρῶτ' πού φές τήν νύχτα εἶχαμε ρεμπελιό ;

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Τί εἶχατε ἀέ κυρία Παρασκευοῦλα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπ' αὐτό τό χριστουγεννιάτικο ξενύχτι πού τό λέμε ρεμπελιό.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ρεβεγιό θέλεις νά πῆς κυρία Παρασκευοῦλα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἀπ' αὐτό πού ὅπως καί νά τό πῆς ξενύχτι εἶναι.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἀλήθεια γινόντουσαν καί τότε ρεβεγιόν στήν Ἀθήνα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Στά καλά, τά πλούσια σπίτια, ἡ μίμησις ἦτανε ἀπαραίτητη. " Ὅχι ὁμως σέ κέντρα, οὔτε σέ κοσμικές ταβέρνες πού δέν ὑπῆρχαν τότε
Στά ἀθηναϊκά ὁμως πλουσιόσπιτα, στίς ἀριστοκρατικές οἰκογένειες
νά ποῦμε, ὑπῆρχε καί στολισμένο χριστουγεννιάτικο ἔλατο ἀπό
τό ὅποτον μοιράζανε ὄψρα σέ ὄλους τοὺς καλεσμένους

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Σπίτια μὲ χριστουγεννιάτικα δέντρα θά ἦτανε ἐλάχιστα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Πραγματικά ἐλάχιστα. Κυρίως ὅσοι εἶχανε ζήσει στό ἐξωτερικό καί ἀρκετοί ἀθηναῖοι, ἰδίως γιατροί πού εἶχανε σπουδάσει στήν Γερμανία, θεωρούσανε ἀπαραίτητο νά στολίσουν ἕνα ἔλατο στό σπίτι τους καί νά καλέσουν κόσμο γιά ρεβεγιόν. Φυσικά κάποιος καθότανε στό πιάνο καί ἔπαιζε τό γερμανικό χριστουγεννιάτικο

τραγουδι : κάλλιγνε νάχτ - στίλλε νάχτ, ένω οι καλεσμένοι μουρμου-
ρίζανε τά λόγια πού δέν τά καλοζέρανε όλοι...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Αυτό τό κλασσικό χριστουγεννιάτικο γερμανικό τραγουδι πού θά μάς
τό θυμίση τώρα ή καλή μας συνεργάτις κλειώ.

ΚΑΒΙΘ ΔΕΝΑΡΔΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Θεία βραδυά - θεία βραδυά...
καί μεγάλοι καί παιδιά
πάτω από στολισμένα κλαδιά
άγρυπνουν μέ χαρά στήν καρδιά
στής γλυκειάς ~~επίσης~~ *μεγαλίας*
πάντα μιά τέτοια βραδυά.

Κάποιες φωνές - καποιες φωνές
σιγαλές καί μακρινές
μέ καμπάνες γλυκειές βραδινές
άντηχούν σέ φυχές ταπεινές
άπαλές καί ~~σπές~~ *σπές* *σπές*
εΐναι άγγέλων φωνές !

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Καί μετά τό τραγουδι, φαντάζομαι ότι θά πέφτανε όλοι στό φαγητό

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ποιός στό 'πε αυτό ; Γιάγκο μου, στήν παλιά 'Αθήνα, χριστουγεν-
νιάτικο ρεβεγιόν, έσήμαινε κυρίως καρτοπαιξία. "Ήτανε ό πρό-
δρομος τής πρωτοχρονιάτικης γενικής καρτοπαιξίας. Βέβαια υπήρχε
καί τό σχετικό φαγητό, πού δέν ήτανε άπλως φαγητό, μά κυριολε-
κτικό περιδρόμιασμα διότι σερβιριζότανε έκτός άπό άλλα όρ ντ'
έβρ, ένας τεράστιος γάλλος παραγεμισμένος μέ τρουφφες καί δαμά-
σκηνα καί κάστανα καί κουκουνάρι...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Φυσικά τό παιγνίδι θά παραμεριζότανε τότε, έστω καί προαωρινά.

'Αλήθεια τί χαρτιά παίζανε τότε ; Τί παιγνίδια ήτανε τής μόδας

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Ας μήν τό συζητήσωμε τώρα αυτό καί ές τό φυλάξωμε γιά τήν
πρωτοχρονιά πού θά εΐναι πιο επίκαιρο. Φυσικά αυτό τό ρεβεγιόν
γινότανε μόνο στά πλουσιόσπιτα όπως σου εΐπα, εΐναι δέ γνωστόν
ότι κάποτε έγινε ένα χριστουγεννιάτικο ρεβεγιόν μέ στολισμένο
δέντρο μόνο καί μόνο γιά νά λεχθή ένα λογοπαίγνιο...

- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   βοβαρά μιλάς Δημήρη ; "Έγινε ρεβεγιόν με χριστουγεννιάτικο
οέντρο για ένα καλαμπούρι ; Που έγινε αυτό ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Που άλλου παρά στο σπίτι του Λάσκαρα, του θεατρικού συγγραφέως
πού ήτανε γνωστός για τὰ καλαμπούρια του. Πήγανε λοιπόν οί κα-
λεσμένοι, είπανε τὰ χρόνια πολλά, τραγουδήσανε τό Χάϊλίγκε
Μάχτ, μά ο νοικοκύρης του σπιτιού δέν τούς Έβγαλε τίποτε για
κέρασμα. Ουσινά κάποιος πού είχε θάρρος τό είπε : Καλά Ντινο,
Έτσι θά περάσωμε άπόψε ; Δέν θά φάμε τίποτε ; 'Ο Λάσκαρας τούς
Έδειξε τό στολισμένο Έλατο καί είπε : Τό βλέπετε αυτό ; "Όταν
υπάρχει ~~άδελφοί μου~~ ο έν τ ρ ο ν - ο έν τ ρ ω ν !
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   Πώ πώ καλαμπούρι... θά έπηκολούθησε ένθουσιασμός...καί άσφαλώς
υστερα γενναίο φαγοπότι.
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   "Όπως τό λές έγινε. 'Η γυναίκα του Λάσκαρα, ή θαυμασία έκεινη
άθηναία κυρία 'Ιουλία Λάσκαρα, είχε έτοιμάσει καί του πουλιού
τό γάλα καί άρχισε νά σερβίρη τυν κόσμο ένω ο Λάσκαρας έλεγε :
Σας παρακαλώ νά μήν τρώτε πολύ... Γιατί ; τόν ρώτησαν. Καί ο
Λάσκαρας άπαντούσε στερεότυπα : "Όταν υπάρχη Έ λ α τ ο ν,
όλοι τρώνε επί Έ λ α τ τ ο ν !
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   Μέ άλλα λόγια ο Λάσκαρας δέν ζούσε παρά για νά κάνη καλαμπούρια
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Τά όποια τήν έπομένη τά δημοσίευε στην έφημερίδα του τήν 'Εστία
ο "Αδωνις Κύρου, ο πατέρας του σημερινού διευθυντού της 'Εστίας
γιατί ήτανε μεγάλος θαυμαστής καί φίλος του Λάσκαρα.
- ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ   Αύτά γινόντουσαν στά πλουσιόσπιτα της 'Αθήνας. Στά λαϊνά στρώ-
ματα ;
- ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ   Κι' έκει γινότανε κανένα γλεντάκι, μά χωρίς καρτιά καί χωρίς
πολυτέλεια. Τό τραγουδι όμως, τραγουδι... Καί άφου πρώτα
έξαντλούσανε τὰ κλασσικά κάλαντα : Καλήν έσπέραν άρχοντες αν
είχαν ο ρισμός σας... τό ρίχνανε σέ άλλα λαϊνά τραγούδια μέ
στίχους επίκαιρους κι' ένα άπ'αυτά ήτανε τό χιώτικο γνωστό

" κάτω στό γιαλό - κάτω στό περιγιάλι... " πού θά παρακαλέσωμε
τήν κλειώ νά μᾶς τό θυμίση :

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνου) Σήμερα λοιπόν, πού ὁ Χριστός γεννᾶται
νά 'σαστε καλά - καί νά καλοπερνᾶτε
κωίῃ ὅπως εἶναι τό σωστό
μ' ἓνα γέλλο γεμιστό.

Χρόνια τους πολλά - σέ Χρίστους καί Χρι
στήνες
κι' ὅσες ἀπ' αὐτές, μᾶς φαίνονται τσαχπί-
νες

δίχως νά μᾶς ποῦν μιλιᾶ
νά μᾶς δώσουνε φιλιᾶ...

Γέννησις Χριστοῦ - μεγάλο ραβαῖσι
κι' ὁ ἀφέντης μας - νά τᾶ ἐκατοστήση
νά κερνάη τακτικᾶ
κουραμπιέδες καί γλυκᾶ

Πάντα σπῖτι του, νά ἔχη καλεσμένους
καί νά μᾶς κερνᾶ, σάν καλομαθημένους
μέ σαλάτες καί ψητά
κι' ἄλλα ὠραῖα φαγητά...

Σήμερα λοιπόν - πού ὁ Χριστός γεννᾶται
νά 'χετε κρᾶσί - ἀράδα νά κερνᾶτε
κι' ὅποια εἶναι ντροπαλή
νά κερνάη καί φιλιᾶ

'Από τό φαῖ - στ' ἀλήθεια νά πριστοῦμε
καί τοῦ χρόνου πιά - ἐδῶ νά ξαναρθοῦμε
νά περάσωμε καλά
γιά τᾶ χρόνια τᾶ πολλά...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ 'Από τοὺς στίχους φαίνεται ἡ ἀφέλεια τῆς ἐποχῆς. Εἶχανε τό μυαλό
τους στό φαγοπότι οἱ ἄθηνατοί...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί ποῦ καί ποῦ πετάγανε κι' ἓνα πονηρό πόντο : Πρόσεξες ;
Κι' ὅποια εἶναι ντροπαλή - νά κερνάη καί φιλιᾶ... Καταλαβαίνεις
λοιπόν ὅτι μόλις τραγουδιότανε αὐτός ὁ τολμηρός στίχος, ὅλες
οἱ κοπέλλες πού παριστάνανε τίς ντροπαλές, σιῦβανε τᾶ κεφάλια

τους, και κρυφογελούσανε κοκκινίζοντας από αίδημοσύνη για την λέξι φιλί... Όμως εκείνο που πρέπει να ποϋμε για την παραμονή των Χριστουγέννων στην παληά 'Αθήνα, είναι ότι τά κάλαντα δέν τά λέγανε μόνο παιδιά που γυρίζανε στά σπίτια, μά και μεγάλο που παρατούσανε τίς δουλειές τους και γυρίζανε σέ κάθε μαγαζί και σέ κάθε πόρτα, σκηνοθετημένοι...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σκηνοθετημένοι, τί έννοεΐς ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μέρες πριν, παιδευόντουσαν να ~~επιλέξουν~~ σκαρώσουνε μία ένκλησία ή ένα θωρηκτό, από χαρτόνι και πολύχρωμα χαρτιά που τό σηώνανε δύο επάνω σέ μία ξύλινη βάση. 'Η ένκλησία κατά κανόνα παρίστανε την 'Αγία Σοφία της Κωνσταντινουπόλεως και τό θωρηκτό τόν Γεώργιο 'Αβέρωφ τό δοξασμένο μας πολεμικό.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Μέ άλλα λόγια αυτά ήτανε πατριωτικά κάλαντα. Και βέβαια όλοι θά δίνανε τόν όβολό τους από ένθουσιασμό .

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Υπήρχανε και άλλοι που γυρίζανε μέ μουσικά όργανα, μέ κλαπαδόρες και φλάουτα και γκραν κάσσες. "Ητανε ένας έμμεσος τρόπος επαιτείας αυτά τά επίσημα κάλαντα, που δέν είχανε τά συνηθισμένα δίστιχα, " Εαλήν έσπέραν άρχοντας αν είναι όρισμός σας " μά άλλα λόγια πιο ένθουσιαστικά, όπως λόγου χάριν :

'Εμεΐς οι Νέα Γεννεά, μέ πίστι και μ'έλπίδα
θά φάλλωμε τά κάλαντα, για την γλυκειά Πατρίδα...

Χρόνια πολλά άφεντικά- μά και τό θέλι ή μέρα
του χρόνου στην 'Αγία Σοφία κι' άκόμη παρατέρα !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Κανονική πατριωτική ένμετάλλευσις... όμως δέν φαντάζομαι να μου πής ότι και οι όδοι ήτανε στολισμένοι όπως σήμερα... Δέν θά είχε ό Δήμος λεφτά για τέτοιες πολυτέλειες...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ "Οχι βέβαια. ^{Πάντως} ~~Θα~~ ή αγορά ήτανε στολισμένη στα χασάπικα κυρίως. Χάρτινες πολύχρωμες γιρλάντες στολίζανε επί τό έορταστικώτερον τά χασάπικα και είχε παρατηρηθεί ότι οι άθηναίοι, προτιμούσανε

νά φωνίσουνε τό κρέας τους σέ χασάπικο στολισμένο πλούσια.

"Ήτανε τότε περίεργες οί αντίληψεις. "Αν αγοράζε κανείς μιá γαλοπούλα, είχε τήν αξίωσι νά τήν πάη στό σπίτι του μαζί μέ τήν κουνάρδα από κόκκινο ή χρυσό χαρτί πού τής έστόλιζε τό στηθος

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι μέ τί καμάρι θά κουβαλούσε στό σπίτι του ό άθηναίος τήν κοκκινوستολισμένη γαλοπούλα... "Ολα όμοθ άφέλεια τής έποχής.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Τήν μόνη πολυτέλεια πού έκανε ό Δήμος, ήτανε νά ανάψη τά τόξα τής πλατείας 'Ομονοίας, τής όδοθ Σταδίου καί τής πλατείας Συντάγματος. Όμως πολλές φορές αυτό τό έναμμα τών τόξων ήτανε δωρον άδωρον...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιατί δωρον άδωρον ; Μήπως σβήνανε τά τόξα ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ξέρεις τί ήτανε αυτά τά τόξα Γιάγιο ; 'Ημικυκλικό σωλήνες πού ξεκινούσανε από ένα φανάρι γκαζιού στό άλλο, στό άπέναντι πεζοδρόμιο. Αύτοί όέ σωλήνες ήτανε διάτρητοι, είχανε μικρές τρύπες από τίς όποτες εργαίνε τό άεριόφως καί ανάβανε.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καταλαβαίνω τί θά γινότανε. "Αν τυχόν έπιανε καμμιά βροχούλα σβήνανε οί μικρές φλόγες πού βγαίνανε από τίς τρυπίτσες τών σωλήνων. Αυτό ήτανε ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Αυτό. Άλλως τε τό αναφέρει αυτό καί ό Σουρής σ'ένα δίστιχό του : Μεγάλη φωταφία αύτήν τήν έποχή - μά του γκαζιού τά φώτα τά έσβησε ή βροχή... 'Ο δημαρχος μπορούσε, νά κάνη κι' άλλες τρέλλες - βάζοντας στούς σωλήνες καί μερικές όμπρέλλες !

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Ο αιώνιος Σουρής μέ τήν άπέλειωτη χαριτολογία του. Για πές μου κάτι άλλο. θυμάμαι κι'έγώ άκόμη ότι τίς ήμέρες τών έορτών, ή όδός Αιόλου ήτανε γεμάτη από τραπ εζάκια πλανοδίων πωλητών.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μόνο ή Αιόλου ; Καί ή όδός 'Ερμού καί ή πλατεία του Δημοπρατηρίου καί ή ~~όδός~~ όδός 'Αθηνών. 'Εκατοντάδες, χιλιάδες έως πλανόδιοι μικροπωληταί, στήνανε τραπεζάκια στήν μέση του όρόμου καί διαλαλούσανε τά πιο άπίθανα έμπορεύματα : Παιγνίδια, φουσικες,

ήμερολόγια, κάλτσες, τόπια, ύφασματα, δαντέλλες, κτένια...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τσατσάρες, βουρτσες, όδοντόπαστες, παντοφλες, ποδιές, μαγειρική σκεύη, κατσαρόλες, τηγάνια, μαχαιροπήρουνα, ροπάνες... Γκρ, γκρ, γκρ, γκρ...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γραφική ύλη, τετράδια, μολύβια, παραγκιοζάνια που άνεβαίνανε σ' ένα σύρμα, έλογάκια ξύλινα, κοθιλες... ότι μπορείτε να φανταστής... και ύλα αύτά μέ μία διάτορη κραυγή : 'Εδω οι μπουναμάδες...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ 'Εδω οι μπουναμάδες... *Πάρε κοσμη πῆρε.*

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ 'Εδω οι μπουναμάδες... *Πάρε κοσμη πῆρε...*

(Δημιουργούν φασαρία μέ τίς κραυγές έδω οι μπουναμάδες)

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Φαντάζομαι τί συνωστισμός θά έοικρατοσσε. Δένθά μπορούσε κανείς να περπατήσει. Όλη ή 'Αθήνα θά μαζευτότανε σ' αυτό τό τρίγωνο : 'Ερμού - Λίβλου - Σταδίου...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Για μεγάλη χαρά τών νέων και τών λωποδυτών...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Τί σχέσι είχανε οι νέοι μέ τούς λωποδυτες ; Αυτό δέν τό κατάλαβα.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οι λωποδυτες σέ τόσο συνωστισμό βρίσκανε έδαφος κατάλληλο για κλοπές. Τσάντες άνοιγανε μέ τρόπο, πορτοφόλια παίρνανε και σέ τέτοιο βαθμό, ~~αλλά~~ πού ή 'Αστυνομία φρόντιζε να έχη είδικούς χωροφύλακες πού γνωρίζανε μερικές φάτσες λωποδυτών να προσέχουν και μίλις βλέπουνε κανένα γνωστό μούτρο, έστω και άν δέν είχε δράσι, να τό απομακρύνουν από τόν συνωστισμό. Κι' έβλεπες έναν ένωμοτάρχη να πλησιάζη κάποιον πού τόν εγνώριζε : Βαγγέλι δέν έχεις καμμιά δουλειά έδω... Στρίβε... Νά κύριε ένωμοτάρχη βγήνα να φωνίσω... Στρίβε σου λέω και δέν περνάνε σ' έμένα αύτά

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Καλά οι λωποδυτες. Καταλαβαίνω ότι θά είχανε δράσι σέ τέτοιο συνωστισμό... Οι νέοι όμως ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Οί νέοι Γιάγχο, κυρίως φοιτηταί καί νεαροί υπάλληλοι, φά γινόντουσαν λωποδύστες τῆς βουτιάς καί τῆς τσιμπιάς στά κορίτσια...

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ "Α, μάλιστα, καταλαβαίνω. Σέ τόσο συνωστισμό, τό ἔδαφος ὅπως εἶπες ἦτανε πολύ κατάλληλο γιά τέτοιου εἴδους ἐπιθέσεις. Θαντάζομαι ὅτι νά ἐπεισόδια δέν θά ἦτανε λίγα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ἡ σεξουαλική πεῖνα πού ἐμάστιζε τούς ἀθηναίους δέν εἶχε ὄρια φυσικά σέ ὄλη αὐτήν τήν διάρκειά τῶ κέφι τοῦ κόσμου ἦτανε ἀδιάπτωτο... καί γυρίζοντας τό βράδυ στά σπίτια τους οἱ νεαροί ἀθηναῖοι πού εἶχανε χορτάσει τσιμπιές στά μαλακά καί κανένα ἄρπαχτό φίλακι στά σκοτεινά, τραγουδοῦσαν τόν χαραλάμπη κατὰ κανόνα σάν ἀθηναῖικο τραγουδι κεφιοῦ καί εὐθυμίας.

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΑΟΥ (μέ συνοδεία πιάνο) "Ἐλα βρέ χαραλάμπη, νά σέ παντρέψωμε νά φᾶμε καί νά πιοῦμε καί νά χορέψωμε.

Κ.τ.λ. Κ.τ.λ.

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Ἦτανε λοιπόν ἡ χριστουγεννιάτικη παραμονή στήν παλιά Ἀθήνα ἄφορμή εὐθυμίας καί διασπεδάσεως. Θαντάζομαι ὅτι καί συνοικέσια θά εἶχανε γίνει τέτοιες μέρες ἀπό ἀπροσδόκητες γνωριμίες...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιάγχο μέ πρόλαβες. Ἦθελα ἀκριβῶς νά σοῦ δώσω νά διαβάσης κάτ' σχετικούς στίχους... Διάβασέ τους γιά νά ἴδης :

ΓΙΑΝΝΙΔΗΣ (Διαβάζει) θυμᾶμαι σ' ἕνα ρεβεγιόν κάποια φορά σέ γνώρισα
καί ὅπως ἔσως θέλησε ἡ ἑσπλαχνή μου μοῖρα
ἀπό γυναῖκες χίλεες δυό ἀμέσως σέ ξεχώρισα
Χριστοῦγεννα σέ γνώρισα
Πρωτοχρονιά σέ πῆρα...

~~πάλαι ποτέ~~ Νά λοιπόν καί ἡ ἀπόδειξις. Χριστοῦγεννα τήν γνώρισε καί βιάστηκε νά τήν παντρευτῆ μετά μιᾶ ἐβδομάδα...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Ναι, ἀλλά οἱ στίχοι ἔχουν καί συνέχεια. Διάβασε τήν ἄλλη σελίδα...

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Γιά νά ἰδοῦμε...

τόν ἄλλο χρόνο ἀγάπη μου, ἐπήγες καί μέ ἀπάτησες
καί τίς στιγμές τίς ξέχασες τίς ὁμορφες πού ζήσαμε
σέ κάποιο ἄλλο ρεβεγιόν, κακοῦργα μέ παράτησες
Χριστοῦγεννα μ' ἀπάτησες
Πρωτοχρονιά χωρίσαμε.

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Χαρακτηριστικό μῆς εὐκολῆς γνωριμίας, δέν εἶναι ἔτσι ;

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Ἄσφαλῶς... Πολύ βιάστηκε ὁ νέος νά ἐρωτευθῆ : Χριστοῦγεν
σέ γνώρισα, Πρωτοχρονιά σέ πήρα... καί σ' ἓνα χρόνο : Χριστοῦ-
γεννα μ' ἀπάτησες, Πρωτοχρονιά χωρίσαμε...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καί μιά καί τό ρίξαμε στούς χριστουγεννιάτικους στίχους

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Σέ διακόπτω καί παίρνω τόν λόγο ἐγώ. Μιά καί τό ρίξαμε
σέ χριστουγεννιάτικους παλαιούς στίχους, θά σοῦ πῶ κι' ἐγώ
ἓνα ἔμμετρο καί θά σέ καταπλήξω...

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιά νά ἰδοῦμε.

ΓΙΑΝΝΙΑΔΗΣ Στοῦ στολισμένου δέντρου ἓνα κλαδί,
ἓνας μικρούλης φασουλης σπαρφαλωμένος
κάποια κουκλίτσα ἔτυχε νά ἰδῆ,

σ' ἄλλο κλαδί,

λιγάκι πιό ψηλά

καί στήν καρδιά του ἔνοιωσε πώς ἦτανε τρελλά
ἐρωτευμένος.

Κι' ἄλλα παιγνίδια γύρω, ἓνα μπαλόνι
μιά παραμοῦσα, μιά ρουκέττα παρδαλή
ἐφάντζαν στ' ὀλόφωτο σαλόνι.

Αὐτά δέν εἶχαν ἔνοιες στό κεφάλι
σάντην κουκλίτσα μέ τά τόσα της τά κάλλη
πού καί αὐτή φλερτάριζε τόν φασουλη.

Κι' ἦρθε ἡ στιγμή πού θά ἴρθῃ μιά φορᾶ
πού κάποια μοῦτρα, μῆς προσφέρει κάποια δῶρα,
ἔτσι καί τώρα οἱ καλεσμένοι μέ χαρά,
περικυκλώσανε τό δέντρο - συμφορᾶ -
νά μοιραστοῦνε τά παιγνίδια ἦταν ὦρα...

Σέ μιά γρηᾶ κυρία ἔπεσεν ὁ φασουλης...

δεν ήτανε γραμμένο μέ τήν κουίλα του νά ζήση...
 'Βιείνη πάλι τήν έκέρδισε ένα γέρος παραλής
 κι' έγω τριγύρω ακούγονταν τά γέλια τά κρυστάλλινα
 κι' οί δυό τους απ'τά μάτια τους τά γυάλινα
 άφησαν κάποιο δάκρυ νά κυλήση...

Πώς σου φαίνεται ;

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Καλούτσικο είναι... Ποιός τό 'χει γράφει ; Δέν θυμάσαι ;

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ "Ελα καημένε Δημήτρη· Δικοί σου στίχοι είναι, δημοσιευμένοι
 σέ μία έφημερίδα στά 1937... έδώ και τριάντα δυό χρόνια·

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Μπράβο μου· Είλιπκινώς δέν τούς θυμόμουνα άπότούς τούς στίχους
 φαίνεται ότι ~~τέσσερα~~ τότε ήατι σπάρωνα, τώρα έχω πιά ξεκου-
 τιάνει...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Προτιμώ νά μήν σου άπαντήσω για πās φαρεύοντας κομπλιμέντα·
 και καλύτερα θά κάνωμε νά δώσωμε τόν λόγο στήν κλειώ νά μās
 πη... τί προτιμās νά μās πης κλειώ ;

ΚΛΕΙΩ ΔΕΝΑΡΔΟΥ Θά σās πώ τήν Βοσκοπούλα πού έχασε τό άρνίτης... "Ενα έλλι-
 νικό χωριάτικο τραγούδι πού έχει τήν θέσι του σέ μία τέτοια
 έποχή...

Μιά βοσκοπούλα έφροπασμένη...

Κ·τ·λ· κ·τ·λ·

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Γιαγχο μου πάλι πέρασε ή ώρα... "Ας ποϋμε λοιπόν τα χρόνια μας
 πολλά...

ΓΙΑΝΝΙΑΗΣ Χρόνια πολλά Δημήτρη και καλά Χρθστούγεννα

ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ Νά ζήσης Γιαγχο και νά τά ξαναποϋμε τήν έλλη Κυριακή τήν ίδια
 ώρα·